

BONAMENŢELE.

IN TOATA ROMANIA... IN STRAINATATE... INSERŢIUNI ŞI RECLAME... Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

SE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

Biurul Redacției și Administrației: Palatul 'Dacia'.

ANUNCIURI:

Se primesc în străinătate: La D-nii Haasen... Articollele nepublicate se vor arde.

Un număr în Districte 15 bani.

Table with exchange rates for various locations like Bucuresci, Bural, Domeniale, etc.

Table with exchange rates for Vienna (Cursul de Viena) and other currencies.

Table with exchange rates for Berlin (Cursul de Berlin) and other currencies.

Table titled 'PLECAREA TRENURILOR' showing train departure times for various routes like Bucuresci-Nuceava, Suceava-Bucuresci, etc.

NOTICI TELEGRAFICE

ALE 'TIMPULUI' (Agenția Havas). 12 Iunie, 9 ore dimineața. Berlin, 11 Iunie. Consiliul federal a hotărât în unanimitate să disolve Reichstagul.

trebuia să arate într'un mod manifest, că el există în toată puterea și unitatea sa, gata a-și îndeplini datoria constituțională când ceasul va bate. 'Românul' se face că nu a înțeles însemnătatea publicării făcute, la 25 Maiu, de ambele organe ale partidului.

În tonul 'României Libere', care de astăzi înainte nu va mai putea pretinde că nu reprezintă pe nimeni; și rămâne bine stabilit că redactorii săi nu vorbesc în numele lor; ei nu sunt de cât răsunetul glasului patronului lor.

ral se întrec în asigurarea celor mai largi concesiuni, cari vrea să le facă guvernului. Trebuie însă să așteptăm pentru a vedea dacă noile alegeri vor aduce un rezultat multămitor, dar se poate prezice cu siguranță chiar de acum, că partidele de mijloc vor trebui să renunțe pentru un timp îndelungat de a lua parte la guvernarea țării.

primit cu vie mulțumire și cu deplină încredere această nouă stăpânire. Tocmai pe timpul, când se discută cestiunea cedării Bucovinei, curtea din Viena era foarte populară în țările de la răsărit.

BUCUREȘCI 31 MAIU 12 IUNIE

Sunt șase zile astăzi de când 'Presa' și 'Timpul' au publicat declarație identică, prin care amintim, că ori-cari au fost și sunt di-șingintele de vederi asupra unor amănunte, asupra unor mici considerațiuni de persoane, sau asupra unor chestiuni de aplicare, partidul conservator, reprezentat de ambele, este unul, strins unit asupra marilor principii politice și bine înțeles asupra programului general.

Afară de acele foite arătate în articolul de mai sus, un alt ziar, ce se pretinde ultra-independent, a vorbit despre declarațiunea identică a foilor conservatoare. Acel ziar este 'România Liberă'. Redactorii ei nu au găsit un mijloc mai nemerit de a constata înțelegerea conservatorilor de la 'Presa' și de la 'Timpul', de cât amestecându-i pe unii și pe alții în niște atacuri demne de a fi pornit de la confrății lor radicalo-demagogi, atât prin violența și netemeinicia în fond cât și prin necuviința formei.

Ne grăbim a reproduce din 'Presa' următorul articol: 'Aflăm că banchetul destinat a se da în onoarea ilustrului nostru poet V. Alexandri, pentru rarele sale merite literare și pentru frumoasa victorie ce a reperțat la Montpellier cu 'Cântecul Latinității', se va ține Vineri seara, în sala Teatrului nostru național.

Lămuririle ministrului Waddington asupra poziției ce o ia Franța față cu congresul, care se va întruni la Berlin în ziua de 13 Iunie, au făcut o impresie bună asupra presei europene. Sunt înainte de toate trei puncte principale, cari leagă interesul Franței cu întâmplările și încercăturile, cari se petrec în Orient: cestiunile în privința Egiptului, a Libanului și a locurilor sfinte.

În viața poporului român această migrațiune e temelia unei noue epoci. Cuprinși de o vie nedumirire, Românii se mutau mereu fără de astempăr, de la un loc la altul, încât par-că se pregăteau pentru un nou șir de lupte, în a căror izbucnire mai înainte nu credeau.

DIN AFARA

Ziarele germane sosite azi nu știu încă nimic sigur asupra disolvării Reichstagului. Se știe numai că în ședința de la 5 Iunie, consiliul de miniștri a luat hotărîrea să disolve Reichstagul și că astăzi hotărîrea a fost spusă consiliului federal în ziua de 6 Iunie.

Bucovina și Basarabia

VI. Moldova față cu cedarea Bucovinei. Ofițerii austriaci par însă a fi perdut din vedere, că vorba nu era de schimbarea stăpânului, ci de ruperea unei părți din trupul Moldovei.

Pe timpul războaielor cu Turcii populația se retrăsese între munți și acum, după ce mai multe părți ale șesului de prin prejurul Carpaților ajunseseră a fi scutite, populația, sporită prin înfundături, năvălea spre câmpiile mănoase. Dacă ne vom da seamă despre productivitatea pământului din munți și despre stadiul cu totul primitiv al dezvoltării economice din veacul XVIII, — vom înțelege, că populația dintre munți era prea densă și că, mai ales în Ardeal, unde românul muncea atât de mult pentru domnul de pământ, era o stare de lucruri, care trebuia să se curme cât mai curând. Moldoveanul și Munteanul puteau să migreze, de și voievozii își dau toată silința să-l oprisească la granițe; Ardeleanul era însă „giebae adstrictus,” legat de pământ, supus unul singur stăpân, care avea dreptul de a-l ține legat. Impotriva mai ales a acestui drept s'au redicat Moșii și Mocanii sub Horia și Cloșca, și iudată ce li s'a dat voie să migreze, ei și-au părăsit căpeteniile, și în loc de a se bate au început să se mute.

Ocuparea Bucovinei de către austriaci corespundea cu această trebuință de migrație, atât de viu simțită în tot cursul veacului XVIII. Numai de cât după ocupare se face o numărătoare și se găsește în Bucovina 11—12 mil familii. Partea cu desăvârșire mare a acestor familii locuiește, unde Enzenberg găsește urme de brazde, nu găsește însă pământ cultivat. Populația din munte își avea ogoarele la câmpie, și numai după un timp îndelungat administrația a isbutit a o deprinde să cultiveze și pământurile de la munte.

La anul 1786 Baronul Enzenberg face o dare de seamă foarte amănunțită despre starea Bucovinei și arată, că populația s'a sporit la 29,102 familii. Migrațiunea din Ardeal, din Maremuș și din Galiția înspre Bucovina e atât de vie, încât administrația trebuie să ia măsuri pentru împedecarea ei, să închiză granițele și să pună pedeapsă pentru tați aceia, cari migrează fără de încuviințarea autorităților locale. 1) Îndată ce a fost ocupată de austriaci, Bucovina era o țară, în care oamenii visați toate fericirile și spre care năvăleau din toate părțile.

Era deci populară casa de Austria

1) În urma măsurilor luate de administrație, ovreii, care la anul 1782 erau în număr de 714 familii, au scăzut până la 1786 la 176 familii; dar această scădere este o anomalie.

la țările dela răsărit și lumea visa asigurarea bunului trai zilnic în Bucovina căzută sub ocrotitoarea ei stăpânire. Moldoveanul cu toate aceste migra în Ardeal, migra în Țara Ungurească, dar năgăsim urme din care ne-am putea încredința că migra și în Bucovina. Din potrivă găsim urme, din care ne încredințăm că, după ocuparea Bucovinei de către austriaci, o parte din populația română, de și o foarte mică parte, s'a retras în Moldova. Era bună stăpânirea nemțească; era însă o stăpânire străină, pe care Moldoveanul o primea în tăcere.

Căci, în zadar! — acest Moldovean, supus, asprit și răbdător, purta în peptul său învins o tăcută mândrie. Nu găsim nici o urmă, din care am putea face concluzia, că țeranul din Moldova și în deosebi cel din Bucovina s'ar fi rostit contra ocupației austriace; și dacă ținem seamă de împrejurările de atunci, de puțină încredere ce putea să aibă în administrație, în boieri și în preoțime, de greutățile ocupației rusești și de încrederea ce trebuia să le inspire curtea din Viena, abia ne mai putem îndoi, că ar fi fost foarte greu, ba poate chiar peste putință a hotări pe țeranii Moldoveni să ia parte la o manifestație energetică contra ocupației și deslipirii Bucovinei. Ei au primit însă noua stare de lucruri ca pe o nenorocire de care nu pot scăpa: despre aceasta sunt dovezi scrise și dovezi chiar viețuitoare. La anul 1777 Bucovenii au făcut „In cea mai bună regulă și spre mulțumirea generală” jurământ de supunere; până în ziua de astăzi ei se simt însă în Moldova acasă; până în ziua de astăzi ei nu au pierdut nădejdea de a se uni eară-și cu țara lor. Întemplantul a voit ca, dimpreună cu mulți amici, să pot consulta o dovadă vie remasă din acele vremi, pe un mosneag ce pe timpul serbării de la Putna era bătrân de una sută șase ani. Era băietan pe când Moldovenii din Bucovina jurau credință și supunere Habsburgilor, și peste aproape 100 ani față de strălucirea de o nespusă bucurie, când ne întimpină, grăind în taină cuvintele:

„Știu de ce ați venit. Acum se implinește o sută de ani de când țara a fost luată de la Moldova și ați venit ca s'o întoarceți!”

În zadar ne-am dat silința să-l încredințăm că departe e de noi acest gând îndrăzneț, căci el nu se putea desface de o plăcută amăgi-

re, cu care s'a mângâiat aproape un veac într-o. Și alipira către Moldova, păstrată în acest om uitat de moarte, s'a moștenit în cei-lalți Moldoveni din Bucovina.

Moldoveanul a primit în tăcere ruperea un l'părți din trupul Moldovei; dar, dacă i s'ar fi pus în vedere nevoile stăpânirii asupritoare din Moldova și din țările ocrotitoarei stăpâniri nemțești, și apoi ar fi fost întrebat dacă alge nevoile sau bine facerii, el s'ar fi rostit pentru nevoile cu care era deprins. Și dacă s'ar fi găsit un singur om care i-ar fi însoțit încredere și ar fi știut să ia conșta de pe jăraticul din inima lui, Moldoveanul ar fi luat arma și s'ar fi luptat chiar fără nădejde de isbitură pentru mizeria în care se afla.

Acest om lipsea și pentru aceea puterile Moldovenilor erau ca niște comori îngropate în pământ spre a fi păstrate pentru niște vremi mai bune.

Voivodul Grigorie Ghica, boierii Moldoveni și căpeteniile bisericesti se ridicaseră într-un glas contra cedării Bucovinei. Încercările lor erau însă lipsite de sprijinul țării.

Intregul veac era astfel, încât nimeni nu cuteza și nu credea că este de folos a face apel la puterea brațelor. Chiar însă dacă s'ar fi făcut vre-o încercare spre a ridica pe Moldoveni contra ocupației nemțești, numai anevoie ar fi putut isbuti.

Dacă ar fi isbutit o asemenea încercare, Moldova ar fi rămas intragă, de oare-ce Curtea din Viena era hotărâtă a nu face un „casus belli” din cedarea Bucovinei, eară Poarta otomană. Curtea din St. Petersburg și Regele Prusiei căuta dinadins motive spre a putea zădărnici încercările Austriei.

Asita de unitate în fapte și în intențiuni, lipsită mai ales de îndrăzneala bărbătească, acțiunea boierilor Moldoveni a rămas zadarnică.

După ce se produse curentul contra cedării Bucovinei, nimeni nu mai îndrăzne să se rostească pe față pentru cedare. Era însă foarte mic numărul acelor boieri pământeni, cari luau parte la acțiune din adevărată pornire patriotică și fără de a ține seamă de interesele lor proprii. După sevirișirea cedării, aproape toți boierii se retrag în Moldova, refuză a jura credință Habsburgilor și nu vor să recunoască competența jurisdicției nemțești; foarte mulți însă dintre densii cauta a-și asigura proprietăți în Bucovina, păstrându-și moșiile bucovinene

ori câștigând altele noue în schimb pentru moșii din Moldova; foarte mulți se retrag din Bucovina, fiind că numai în Moldova se împart boierii. Dar, în sfârșit, în acțiunea politică nu hotărăsc motivele, ci faptele: stăruit o dată de boierii patrioți, curentul contra cedării Bucovinei era statornic și negovăitor, un curent la care nimeni nu cuteza să se împotrivescă; Moldova oficială a făcut tot ce atunci ei sta în putință spre a apăra întregitatea țării. Dacă nu ar fi lucrat prin mijlocirea unui om ca Grigorie Ghica și dacă nu ar fi avut un răzăm ca Rusia, Moldova ar fi putut isbuti.

Neisbutirea Congresului

(urmarea a 11-a și sfârșit)

III.

Maî remănea cestiunea puterilor congresului, despre care ocărnuirea rusească însărcinase a da din viu graiu contelui Andrassy încredințări ce se păreau a fi mulțumitoare; față cu Anglia însă fugea de ori-ce lămurire mai d'a dreptul. Lord Derby se hotări de a se adresa, la 16 Martie, către contele Șuvalof, întrebându-l categoric dacă Rusia primește condițiunea pusă de cabinetul englez și pe care o formula prin următoarele cuvinte: „Guvernul Majestății Sale voiește, până a nu lua parte la congres, să fie bine înțeles cum că toate articolele din tratatul încheiat între Rusia și Turcia se vor supune congresului, nu pentru a fi neapărat primite, ci pentru ca să se poată cerceta cari articole vor fi primite sau desbătute de deosebitele puteri, și cari nu.”

Cestiunea ce se desbătea între amândouă guvernele era de a ști dacă însuși congres va hotări programul lucrărilor sale, sau dacă acest program se va însemna de Rusia. Părerea cabinetului englez, precum a zis-o lord Derby în Camera Lorzilor, era că congresul trebuia să ia de temelie pentru lucrările sale tratatul de Paris, nu pentru ca să-l mănție ci pentru ca să-l modifice. Pe câtă vreme acest tratat nu va fi modificat în regulă prin bunăînțelegere între toți sub scriitorii săi, el remănea îndatoritor pentru aceștia. Era dar de trebuință ca congresul, luând pe rând fie-care din articolele tratatului din 1856, să l compareze cu stipulațiunile din tratatul de San-Stefano cari se depărtau

de acel articol, și să se înțeleasă asupra primirei unei noul redacare să potrivească acel articol noua stare de lucruri. Fără îndoie înțelegerea între puteri nu s'ateia dobândi, de cât intru cât ar primi de a se face schimbări mult sau mai puțin însmnat tratatul de la San-Stefano, și mănca ca densa să vază, asupra căruia punct, dacă putea sau nu se supune cererilor Europei. Aici mai era primejdia de care voia ferească Rusia. Dacă puterile se înțelegeau asupra veri-unei schimbări însemnate; dacă, de pildă, ele ar toate înțelese pentru a cere ca garia să nu se întinză la miază de la Balkan, sau ca cetățile de cuadrilater să fie păstrate, și Turcia să aibă dreptul de a le ocupa cu nizoane, Rusia de sigur remănea până de a respinge această schimbare; însă remănea stabilit și vedit, în ochii opiniei publice că Rusia mănținea o cerere ostilită prin judecata tuturilor puterilor, și împotrivirea ei, punea un capăt ver cărei dezbateri, lăsa apasa pe densa singură resgându-neizbutirea congresului și a tuturor urmărilor ce ar putea eși. Acesta era întocmai starea în care se Rusia la conferința din Viena 1855. Impotrivirea ei de a neutralizarea Măret-Negre a după sine imprăștiarea conferinței însă înțelegerea ce se stabilise între puteri s'a mănținut după părțirea deplin imputernicitorilor. S'a formulat prin un ultimatum dinaintea căruia Rusia a fost silită să se supue. Guvernul Țarului nici un preț nu voia ca să se poată stabili o înțelegere în potriva sinul congresului, care l'ar fi silit să de a primi schimbarea tuturor puterilor însemnate, sau de expune primejdii unei noue cestiuni. Acest guvern primea că una din stipulațiunile tratatului de la San-Stefano nu se cuvenea să rămăne necunoscută congresului, și în cât această adunare să aibă în credință că desbate în deplină cunoștință a lucrurilor; prin urmări el și înștiințase că va împărtași oficial textul tratatului tuturilor terilor. El recunoștea că fie-care imputernicit avea dreptul de a și socotița asupra tuturilor articolelor tratatului, fără deosebire. El mai recunoștea încă că cestiunile asupra căroră toți vor fi înțeleși pentru a le atribui un caracter european, nu se vor putea regula lătaritor și cu putere îndatoritoare de cât de congres, însă își păstra drept

FOIȚA „TIMPULUI”

SISTEMA DOCTORULUI CATRAN

A PROFESORULUI PANĂ 1)

În toamna anului 18... umbând prin părțile de miază-zi ale Franței, ajunsei la vr'o căte-va mile apropiere de o casă de sănătate, un spital particular de nebuni, de care 'mi vorbiseră mult niște prieteni doctori la Paris. Fiind-că nici-odată nu vizitasem vr'un loc de felul acesta mă gândii că prilejul era bun și trebuia să mă folosesc de dănsul, și zisei tovarășului meu de călătorie (un gentleman, căruia i flensem din întâmplare cunoștința cu câte-va zile mai înainte) să ne abatem din drum vr'un ceas, ca să intrăm în acel așezământ. El însă refuză, zicend mai întâiu că 'i e de grabă, și pe urmă aducendumi înainte spaima ce însuși de obicei vederea smintitor. Mă rugam cu toate acestea să nu-mi atric cu mulțumirile curiozității pentru do-

1) Din „Istoriile Grotești” ale lui Edgar Poe

riința de curtenie către dănsul, și-mi zise că el are să meargă cu calul înainte la pas, ca să-l pot ajunge dacă nu în zioa aceea, a doua zi măcar. Când să ne lăsam zioa bună, îmi veni în minte că poate să întimpin greutăți până să străbat în locul cu piciua și-l împărtașii și lui temerile mele în privința asta. Tovarășul meu îmi răspuse că în adevăr, dacă nu cunosc pe d. Maillard, directorul, ori dacă n'am vr'o scrisoare de recomandăție către dănsul, mi se poate întâmpla să întimpin vr'o greutate, pentru-că regulamentele acestor case de nebuni particulare sânt mult mai strâjnice de cât ale spitalelor de obște. Tovarășul îmi spuse, că vr'o cățiva ani mai naint, făcuse cunoștință cu Maillard, și că'i sta prin putință să-mi facă bunățatea de a mă însoți până la poartă și a mă înfățișa directorului; însă pentru că el nu putea suferi pe nebuni, nu voia să intre în l'ntre.

Îi mulțumii, și abătendune din drumul mare, intrarăm pe o cale pizișă inverzită, care peste o jumătate de ceas de umblet se perdeă într'o pădure densă, ce acoperise povârnișul unui deal. Făcuserăm vr'o două mile prin pădurea ceă umedă și întunecoasă, când dătrăm cu ochii de casa de

sănătate, — un castel fantastic, foarte ruinat, și care dacă judecăm după aerul său de vechime și desgrădinare, abia mai se putea locui. Priveliștea acosta mă înfricoșă cum se cade, și oprindu-mi calul, simții plăci plăci dorința de a mă întoarce. Cu toate acestea, mi se făcu pe dată rașine de slăbiciunea mea, și dedei nainte.

Îndreptându-ne spre poarta mare, o văzui nițel deschisă, și în deschizătură capul unui om care privea afară. După un miout, omul înaintă, veni drept la tovarășul meu, îl chemă pe nume, îi strinse cu toată inima mâna și'l rugă să decale. Era chiar d. Maillard, adevărat gentleman de scoala cea veche: boiu frumos, înfățișare nobilă, maniere alase și un aer de om prea cum se cade, care făcea o vie întipărire.

Prietenui meu mă înfățișă și arătă dorința ce aveam de a vedea așezământul; d. Maillard îl făgădui că o să aibă pentru mine toate îngrijirile putincioase, și tovarășul se despărți de mine.

După ce plecă, intrai cu directorul într'o sală de așteptare foarte îngrijită, în care, pe lângă alte dovezi de gust alas, erau și o mulțime de cărți, deseneuri, glastre cu flori și instrumente de muzică. Focul flă-

căra vesel în cămin. O femeie tânără și foarte frumoasă cânta la clavier o arie de Bellini. Când intrarăm, se opri și mă primii cu cea mai gingașă curtenie. Vorbea încet, și în toate mișcărilor ei se vedea nare obosală. Mi să pără că vîz trăsuri de mănărire pe față, și cărei gâlbeneală peste năsoară, după mine unul, nu o făcea tocmai neplicută. Era certită de sus până jos, și 'mi deșteptă în inimă un simțiment, anevstec de respect, de interes și de mirare.

Auzisem la Paris că așezământul lui Maillard era alcătuit după ceea ce de obiceiuit se zice sistema blândesilor; că se ocolea întrebuintarea pedepselor; că închidea pe nebuni foarte rar; ca bolnavii, păziți pe ascuns, se bucurau fățiș de o mare libertate, și cei mai mulți puteau să umble încoace și încolo prin casă și prin grădini, cum fac de obiceiuit oamenii în toate mințile și în toată firea.

Toate aceste amănunte îmi stău de față în minte, și luam seama bine la tot ce'ml eșia din gură de față cu tânăra cerită, fiind-că nu eram sigur dacă 'și are ori nu mintea întregă; și în adevăr, ochii ei aveau o strălucire neliniștită care mă cam făcea să crez că nu. Mă mărginii dar să

vorbesc despre lucruri generale, sau despre lucruri pe care nu le credeam în stare a supăra sau ația pe o ne bună. Îmi răpundea la toate ca o femeie în toată firea și chiar vorbele și ideile ei se vedeau pornite dintr'o minte foarte sănătoasă. Însă dintr'un studiu lung asupra fiziologiei nebulniei, învățasem să nu dau crezământ chiar la asemenea dovezi de sănătate morală, și mă portai tot cu minte după cum începusem.

Un fecior îmbrăcat în haine de gală intră cu o tavă încărcată cu poame, vinuri și alte răcoritoare, din care 'mi luai bucuroș partea; puțin după aceea, tânăra femeie plecă din sală. Cum închise ușa, îmi întorsei ochii către oaspetele meu ca și când aș fi vrut să 'l întreb.

„Nu! zise dănsul, o! nu... e o persoană din neamul meu... nepoată-mea, o femeie foarte cum se cade.

— Îți cer mil de ertăciunii că am bănuț, — îi răspusei eu — însă trebuie să mă scuzezi. Minunata administrare a casei d-tale este foarte cunoscută la Paris, și gândeam că s'ar putea pres lașne... în sfârșit, înțelegi ce voiu să zic.

— Fiește, nu 'ncapă vorbă; din potrivă trebuie să'ți mulțumesc de înțelepciunea ce

de a primi sa de a respinge
 atarea asupra veri-carul punct
 are el l'ar privi ca fiind exclusiv
 ...
 luarea reprezentanților puteri-
 ar fi avut astfel caracterul tot-
 al unei academii politice și
 nul congres: imputerniciții ar
 put dreptul de a rosti părerea
 asupra tuturor stipulațiilor
 aiate între Rusia și Turcia, nu
 fi supus însă dezbaterii de cât
 cele articole asupra cărora
 ar fi recunoscut jurisdicțiunea
 gresului. Lord Derby avea drep-
 prin urmare, când zicea par-
 tului că neînțelegerea între Ru-
 și Anglia nu era numai asupra
 entelor ci asupra chiar fundului
 arilor.
 omnul de Bismark înțelese îndată
 era cu neputință de a împăca
 urile de vedere, pe care se așe-
 ră ambele oțărmiuri engleză și
 și pentru a prelunge o ne-
 țire, ce de pe atunci era foarte
 de prevăzută, el propuse de a
 edința unei conferințe pregăti-
 te la Berlin, compusă din amba-
 sadorii acreditați pe lângă împăra-
 Germaniei, regularea tuturor ches-
 iilor privitoare la procedura con-
 sului. El nedejduia că ambasadorii,
 când dintr'un punct de vedere prac-
 și supunând unei cercetări prea-
 le toate chestiunile ca aveau a se
 ate în sinul congresului, ar ajunge
 tranșacțiune ce s'ar putea primi
 soți. Cabinetul din Londra, care
 știa așezat pe un termen pu-
 tic, nu primi de a l'părăsi și re-
 proponerea Germaniei. El stă-
 tot odată mult de cât ori
 pentru un răspuns categoric
 partea Rusiei. Nu putu dobândi
 de cât făgăduința împărțirii
 ale a tractatului, îndată după ce
 cările se vor fi preschimbate și
 fi dat acelui document un ca-
 ter definitiv în ceea ce privea pe
 ia și pe Turcia. Făcând această
 duință Rusia declară tot-odată
 de care putere va avea în sinul
 gresului deplina ei libertate de
 țiere și de lucrare. Ast-fel toate
 învărteau tot în același cerc.
 odată cabinetul din Londra pri-
 știrea ca prințul Gorceacof de-
 agentului Romaniei că Rusia
 va încuviința nici odată ca re-
 edarea Bessarabiei să se discute
 înul Congresului. Prin urmare se
 zerea dovedit că Rusia voia a
 rage de la hotărârea congresului
 din chestiunile cele mai grele
 puteau izvori din tractatul de
 an-Stefano, și tocmai una dintr'a-
 asupra cărora competența con-

gresului mai puțin putea fi pusă la
 îndoială. Ast-fel, când la 27 Martie
 Rusia, la o nouă întrebare din partea
 cabinetului englez, răspunde că măn-
 ține pur și simplu declarațiunile sale
 de mai înainte, ver ce gând de în-
 trunirea unui congres trebui dat
 la o parte.
 Din ziua în care se arătase nepo-
 trivirea vederilor, Rusia se învățase
 cu priveliștea de a o rupe cu Anglia.
 Ea gândea mai atât că congresul
 s'ar putea aduna fără de Anglia, însă
 Domnul de Bismark nu a împărțit
 această socotință, și s'a împotrivit
 a crede că s'ar putea îndeplini, sau
 încerca măcar ceva serios fără de con-
 lucrarea Angliei. Fără îndoială Franța,
 Italia nu puteau fi nepăsătoare pentru
 verce schimbare s'ar aduce în ecuil-
 brul puterilor la basinal Mediteranei;
 însă nici una nici alta nu avea interese
 directe și grabnice legate cu chesti-
 nea Orientului: amândouă s'ar fi ferit
 de a l'și compromite sau de a l'înstră-
 ina libertatea de acțiune, când lipsi-
 rea Angliei le ar fi pus la îndemână
 un drept cuvânt pentru a se abține:
 se putea prin urmare prevedea cu
 siguranță că nici una nici alta nu
 vor lua parte la o adunare, ce nu
 ar mai avea un caracter european.
 Răspinsă în această parte, Rusia se
 întoarse earăș la cugetarea unei
 înțelegeri de a dreptul cu Austria,
 care ar pune-o în stare de a nu se
 îngriji de nemulțumirea Angliei. Pe
 când prințul Gorceacof trimitea ca-
 binetului englez acel răspuns, ale
 cărui urmări neapărată erau prea
 lesne de prevăzută, el trimitea tot o
 dată la Viena cu o însărcinare par-
 ticulară pe însuși negociatorul tracta-
 tului de la San Stefano, pe ge-
 neralul Ignatief, pentru ca să pipăe
 vederile cabinetului din Viena asu-
 pra schimbărilor cu cari s'ar putea
 mulțumi.
 Scopul acestei misiuni nu putea
 scăpa lordului Beaconsfield, care a
 înțeles că cel mai sigur mijloc pen-
 tru a opri pe cabinetul din Viena de a
 ceda făgăduințelor și stăruințelor
 ce vor năvăli asupra l'ei, era de a l'
 dovedi prin un fapt izbitor că An-
 glia era hotărâtă în sfârșit a lucra
 chiar singură fiind, și ca Austria
 nu avea nici un cuvânt de a l'și jerti
 nesocotit interesile, când atrna de
 la dânsa de a căpăta sprijinul unei
 mari puteri. Lord Beaconsfield făcu
 dar ca consiliul, adunat grabnic, sa
 hotărască că rezervele oștirii ac-
 tive vor fi chemate sub arme, și
 că se va cere, fără întârziare de
 la Parlament voia de a face această
 chemare. Această hotărâre a cabi-
 netului englez pe de o parte a adus

retragerea, de mult dorită, a lor-
 dului Derby, ear pe de alta a dat
 îndată toate roadele ce se puteau
 aștepta de la dânsa. Incredințată
 despre buna voință a Germaniei, și
 liniștită prin culezarea cu care An-
 glia pășea înainte, cabinetul din
 Viena nu a stat la îndoială pentru a
 mănține punctul său de vedere asu-
 pra tractatului de la San Stefano,
 pentru a respinge unele din stipu-
 lațiuni și pentru a cere ca toate să
 fie supuse cercetării Europei. Înșăr-
 cinarea generalului Ignatief, prin
 urmare, nu a izbutit. Acest rezul-
 tat singur ar fi de ajuns pentru
 ca să arate cât de nemerită este
 hotărârea luată de cabinetul englez;
 de altminterea această hotărâre
 era impusă și prin împrejurările ce
 se petreceau pe malurile Bosforului.
 Sub cuvânt că portul de la San-
 Stefano este prea expus la furtu-
 nele aduse de vântul de mează-zi,
 generalii rușești înștiințează că garda
 rusească ca să meargă la Odessa se
 va imbarca la Buyukdere, și îndrep-
 tează îndată câte-va regimente spre
 acolo. Buyukdere este așezat la punc-
 tul unde Bosforul este mai strîmt.
 Bateriile ce apără strîntoarea nu
 sunt întărite de cât despre mare;
 nimic dar nu putea opri pe ruși de
 a se așeza tare pe acest punct. Nici
 o corabie de transport nu sosise,
 nici una nu era măcar anunțată.
 Era învedereat că Rușii, cari pu-
 teau să meargă să se imbarce cu
 căți-va kilometri mai departe, la
 Burgas pe Marea Neagră, voise în
 realitate a pune mîna pe punctul
 cel mai însemnat al Bosforului și a
 căpăta mijloacele, apucînd bateriile
 turcești, de a împedica intrarea u-
 nei flote engleze în Marea-Neagră,
 la întemplantarea când rumperea s'ar
 desăvârși între ambele puteri.
 O protestare din cele mai vii din
 partea autorităților turcești sili pe
 generalii ruși a reintoarce oștirile
 lor în vechiele lor pozițiuni; ei de-
 clarară atunci, că nu vor deșerta
 pămîntul otoman pe câtă vreme flota
 engleză va sta în Marea-Marmara.
 Așa dar scopurile lor de a se im-
 barca la Buyukdere nu erau sincere.
 Iată unde stau lucrurile astăzi. Din
 punctul de vedere militar, puterile
 egleze și ruse urmează a sta față în
 față, păzindu-se unele pe altele, și cea
 mai mică împrejurare poate să adu-
 că o ciocnire. Din punctul de ve-
 dere diplomatic, lord Salisbury care
 a înlocuit pe lord Derby ca șef al
 Foreign-Oficului, a început prin a
 trimite o circulară, care este un a-
 devărat act de acuzare împotriva
 Rusiei, și unde sunt adunate în scurt

munstrările de tot felul ce se pot
 face tractatului de la San-Stefano.
 Din parte l', fratele țarului, marele
 duce Nicolae, face vizite Sultanului
 și miniștrilor lui, preschimbă daruri
 cu dânsii, străbate Constantinopolul
 întovărășit de oșteri în uniformă,
 și pune stăpînire morală pe capi-
 tala turcească. România declară că
 privește ca nul un tractat încheiat
 fără de conlucrarea sa; țarul răs-
 punde cu amenințarea de a ocupa
 România cu oșteri și de a desarma
 oastea română. Lupta deși ascunsă,
 totuși este pretutindea începută:
 izbucni-va pe față, sau fi-va încă
 cu puțință de a o opri? Dacă creș-
 terile stipulate în favorul Serbiei și
 al Muntenegrului s'ar mărgini ast-
 fel încât să nu mai poată aceste
 două principate să taie cu totul Bos-
 nia și Herțegovina de la Albania;
 dacă hotarul Bulgariei, întins pe
 nedrept până la Archipelag, s'ar
 muta mai în intrul țerit, așa încât
 Turcii să poată sta în legătură, fără
 a părăsi pămîntul otoman, cu pro-
 vincile de la apus ce la rămân, o-
 biecțiunile cele mai de căpetenie ale
 puterilor s'ar înlătura și o transac-
 țione ar fi ușoară a se face asupra
 tuturor celorlalte puncte. Numai a-
 tunci scopul Rusiei, care este de a
 pune imperiul otoman în neputință
 de a trăi, nu s'ar îndeplini, și este
 de temut că trufia militară și
 aprinderea patriotismului slav să nu
 facă pe Rusia a respinge niște con-
 cesiuni, ce ar putea avea aerul de a
 fi impuse prin intimidare. Atunci
 ciocnirea s'ar face neapărată și a-
 propriată, și este probabil că nefe-
 ricitul Sultan ar fi silit a da sem-
 nalul unei lupte, în care ar dispăre
 poate rămășițele imperiului său. Du-
 pă înriurirea ce va domni în Con-
 stantinopol, Sultanul va face soma-
 țione Rusiei, în numele tractatului
 de la San Stefano, de a deșerta pă-
 mîntul otoman, sau Angliei, în nu-
 mele tractatului de la Paris, de a l'
 retrage scadra din Marea Marmara.
 La întâia, precum și la a doua din
 aceste cereri, tunul va răspunde.

loc după înmănușarea împăratului Wil-
 helm. »
 Londra, 11 Iunie.
 «Daily Telegraph», publică depeșile ur-
 mătoare:
 Berlin, 10. — De la întâia sa ședință,
 Congresul va hotărî dacă Grecia va fi ad-
 misă la Congres. Singurele puncte cari a-
 menință de a pricinui nalințiri sunt ces-
 tiunea de spăgubirii de război și a cedării
 portului Antivari la Montenegro.
 Viena, 10. — De la vizita ce genera-
 lul Ignatief a făcut aci, Rusia n'a mai
 încercat să reînceapă negocierile în ve-
 derea unei înțelegeri d'a dreptul cu Aus-
 tria.
 Londra, 14 Iunie.
 „Times”, discutînd întreprinderea ple-
 nipotențiarilor englezi la Congres, spune
 că aranjamentele noi de intervenit în
 Armenia și ocrotirea guvernului otoman
 sunt chestiuni cari ating principalele inte-
 reșe ale Engliterii.
 „Times” adaugă:
 „Englitera nu ar putea să consimță de
 bună-voe la cedarea Batumului și Karau-
 lui; dar dacă Rusia renunță la posesia
 Batuzidului, anexarea Batumului și Kar-
 sului încetează de a mai atinge interesele
 vitale ale Engliterii.”
 Londra, 11 Iunie.
 O telegramă din Berlin adresată ziaru-
 lui „Morning Post”, pretinde că marele
 duce Nicolae, nemulțumit de schimbarea
 pacifică a afacerilor, are de gând să se re-
 tragă la proprietățile sale.
 Petersburg, 11 Iunie.
 Știrea că marele duce Nicolae va fi ne-
 mulțumit de schimbarea pacifică a eveni-
 mentelor și că ar avea de gând să se re-
 tragă la moșiile sale, este fără nici un fel
 de temei. De la întoarcerea sa, marele
 duce nu încetează de a întrebuița înrin-
 direa sa asupra spiritului împăratului, în
 vederea mănținării păcii europene și în
 vedere de a înlesni toate concesii, cari
 nu ating nici interesele nici demnitatea
 Rusiei.
 NB. Aceste depeși, deși sosite aseară,
 nu s'au trecut, din greșală, pe pagina
 întâia a ziarului.
 A eșit acum de sub tipar:
Moșii și Curcanii
 două conferințe ținute la Ateneni
 din București de
D. A. I. ODOBESOU,
 conținînd:
 Moșii: Rescorta Românilor Ardeleni sub
 căpetenia lor Horia, în iarna 1784—1785.
 — Episod din istoria Transilvaniei. (Con-
 ferință din 11 Februarie 1878).
 Curcanii: Luarea Rahovei de către oști-
 rile românești, la Noemvrie 1877. — Epi-
 sod din ultimul nostru război cu Turcia.
 (Conferință din 23 Martie 1878).
 1 volum în 8° mic de 96 pagine.
 Se află de vânzare la librăria „Socce &
 Comp.”, în București, Calea Mogoșoaii No 7
 — Prețul 2 lei noui. —

DEPEȘI TELEGRAFICE
ALE „TIMPULUI”
 (Agenția Havas)
 Serviciul de la 11 Iunie 8 ore seara
 Londra, 11 Iunie.
 Se telegrafiază din Viena către „Daily
 News”:
 „In cererile diplomatice se crede că o
 întrevedere a celor trei împărați va avea

stat. Rare ori se poate găsi atîta pre-
 te la cei tineri, și de multe ori am
 pricinuindu-se întemplantări măhnitoare
 așurința vizitatorilor noștri. Pe vremea
 întrebuițam încă întâia mea sistemă,
 and bolnavii mei se puteau plimba
 tot în bună voe, li se întemplantă
 primejdioase pricinuite de persoane
 cepte, cari veneau să vază așeză-
 tul nostru. Am fost deci silit să pun
 temă strajnică, și să nu mai primesc
 oameni pe a căror luare aminte să
 pot bizui.
 Pe vremea când întrebuițam încă în-
 tale sistemă? — zise el repetînd
 pășare chiar cuvintele lui. — Oare
 să înțeleg prin asta că nu mai în-
 țințezi sistema blîndeței, despre care mi
 orbit atît de mult?
 Acum vr-o câte-va săptămîni — în-
 doctorul — ne-am hotărît să o
 im pentru tot-deuna.
 Zău! mă mir!
 Am crezut de desăvîrșită nevoe — zise
 suspinînd — să ne reintoarcem la
 rățiciri. Sistema blîndeței era o
 die îngrozitoare pentru fie-ce mi-
 și iarșii dacă am căuta bine, am

vedea că prea se pusese mult preț pe fo-
 loasele ce aducea dânsa. Crez, domnule, că
 dacă s'a încercat această sistemă unde-va
 mai cinat, apoi s'a încercat în această
 casă. Am făcut tot ce l' poate cuiva trece
 prin minte pentru a ngura omenirea. Imi
 pare rău că n'ai venit p' aici în vremea
 aceea. Ai fi putut însuși judeca lucrul.
 Dar crez că ești pătuns de toate amănun-
 tele îngrijirii cu blîndețe.
 — Ba, nicidecum. Ceea ce știu despre
 asta este numai așa din auzite.
 — Iți voi arăta deci sistema aceasta
 cu cuvinte cât se poate de generale: o
 sistemă în care bolnavul este crușat, o sis-
 temă în care bolnavul e lăsat în buna lui
 voe. Nu ne împotriveau la nici una din
 fantaziile cari l' plesneau prin cap. Din
 potrivă, nu numai că-l ajutam, dar încă
 l' și îndemnam să dea înainte; și astfel
 am văzut săvîrșindu-se un număr mare
 de cure radicale. Cu nici un fel de jude-
 cată nu atingi mintea smintită a nebunu-
 lui decât cu înfundarea, cum am zice cu
 reducerea la absurd. Iacă, am avut aci o-
 menii, cari credeau că sunt pui de găină.
 Căutarea acestei boale era: să-l recunoș-
 tem, să primim lucru ca desvîrșit, ca po-

zitiv, ba chiar să zicem bolnavului că e
 nerod, și să-l învinovățim că el încă nu
 se știe, nu se cunoaște căte de desvîrșit pui
 de găină, — și astfel să nu-i mai dăm zile
 întregi altă hrană, decât cea trebuincioasă
 puilor. Multumită astel metode, erau de
 ajuns câteva boabe de porumb ori de mei
 pe zi, pentru ca să săvîrșim minții.
 — Și numai cu atîta vindecă d-ta ne-
 bucină?
 — Nu. Aveam mare credință și în pe-
 trecerile nevinovate și ușoare, precum mu-
 zica, jocul, indeletnicirile gimnastice, căr-
 țile de joc, cititul scrierilor liniștite și al-
 tele. Ne prefăceam că îngrijim pe bolnav
 pentru vr-o boală obișnuită, și nici o dată
 nu scoteam cuvîntul nebulă. Un punct de
 mare însemnătate era că danu fie-cărui
 nebun însărcinarea să păzeas a ce făceau
 ceilalți. Dacă vreai să câștigi pe nebun
 trup și suflet, să te profaci că l' pui toată
 încrederea în mintea și credința lui. Prin
 mijlocul acesta ne scuteam de nevoia de a
 ține paznicii cu leași, ceea ce ne-ar fi
 ținut mulți bani.
 — Și nu întrebuițai pedepse de nici
 un fel?
 — Nici una.
 — Nu încheiați niciodată pe bolnavi?

— Foarte rar. Cîteodată, dacă se ridi-
 ca boala vrennia până la criză, sau da în
 furie fără veste, îl viram într-o chilință
 ascunsă, de frică ca nu s'aducina min-
 ții lui să molipsească și pe ceilalți, și l'
 păzeam așa până când îl puteam trimite
 acasă, la rude sau la prieteni: pentru că
 nebulului forios n'ai ce l' mai face. De re-
 gulă așa bolnavi se duc la spitaturile o-
 bicinuate.
 — Și acum ai schimbato toate? Crezi
 că ni să ești la mai bună ispravă?
 — Neapărat că da. Sistema aceea avea
 neajunsuri și chiar primejdii. În ziua de
 azi, slava Domnului, în toată lumea nu
 se mai întrebuițează, și încă de mult.
 — Mă mir mult — zise — de căte
 mi spui: eu gîndeam că în ziua de azi,
 în toată lumea nu se mai întrebuițează
 altă metodă intru căntarea nebuliei.
 — Ești încă tîrziu, prietene — zise
 oaspetele meu — are să vie însă vr mea
 să judeci însuși lucrurile cari se petrec în
 lume, fără să te necrezi în fleacurile ce
 l' spune altul. Nu crede nimic din căte
 auzi, și crede numai pe jumătate din căte
 vezi. Astfel, în privința caselor noastre de
 sănătate, cine știe ce se cătură și-a glumit
 cu d-ta. Dupe prînz, cînd t'ei odihni bine

de oboseala drumului, o să am fericire să
 te plimb prin casă, ca să te fac să mi
 prețuești sistema din urmă, care, dupe
 părerea mea și dupe a tuturor persoanelor
 care i-au putut vedea isprăvile, este cu
 mult mai presus mal sigură decât cele în-
 chipuite până azi.
 — Și sistema asta este chiar a dumi-
 tale? — întrebai. — Ai născocit-o dum-
 neata?
 — Me fîlesc să spui, — răspunde doc-
 torul — că, cel puțin într'un chip, e chiar
 a mea.
 Șezi de vorbă astfel cu d. Maillard vr'o
 doș ceasuri, în vreme ce, emi arată grădi-
 nile și sădările aș zămîntului.
 „Nu pot, — zise dînsul — să te las
 numai decât să mi vezi bolnavii. Pentru
 un om prea simțitor este ceva neplăcut f-
 lul acesta de vederi, și un voi să l' tai
 pofta de mîncare înainte de masă; căci
 avem să prînzim împreună. Am să l' dau
 vișel, conopide, epure, și pe urmă un vin,
 care să mi facă cinste, și l' imputernicesc
 bine nervii.”
 (va urma).

GRADINA UNION SUIS

Diracțiunea
I. D. IONESCU
 Artiști noii
 Trupa americana din New-York
 Orchestra națională a lui Dobrică
 Grădina din noii aranjat.
 In timp ploios reprezentațiunea va avea loc în salo-nul nou clădit.

SAPUN SULFUROS

al lui **A. MOLLARD**
 de **MAHROU et VILLOT, Succesori**
 STRADA MARTEL, 14 — PARIS
 se întrebuntesc în contra bolilor de pele, crăpăturilor, muscaturilor de insecte, mancarimelor, etc.

SAPUN CU ACID PHENIC SI SAPUN CU GUDRON

preservativi în contra veratului, a cholerei, a frigurilor, a bolilor de pele, epidemielor, etc.
 De vindere la toate Farmaciile și la totii Commissionari Droguisti

ANUNCIU

INSTRUMENTE de arpanagiū complete, un rând, — de vëndare. — Alidada cu oerc (și pentru înălțim), piciorle și piana, de la Chevalier din Paris comisionate. — Prețul avantajos. A se adresa la administrațiunea diarului sêu Strada Mihai-Vodă No. 6.

Doctor Bernfeld locuiesce Strada Luterană No. 7, vis-a-vis de biserica Calvină.

MARE SUCCES.

VELOUTINE

este o
FĂINĂ DE OREZ
 de o deosebită specialitate, foarte fină, nesimțibilă, preparată cu *Bismut*, și posedă calitatea cea fericită, a da fețel omului.
FRESCITATEA NATURALĂ a tineretel.
CH. FAY,
 Parfumeur la Paris, 9, rue de Paix.
 Deposit în Bucuresci la farmaciă d-lui *F. W. Zurner*, și la d-nii *Appel & C-ie*.

ROMANIA SI RESBELUL ACTUAL

sau
GUVERNANTII SI GUVERNATII de
M. BLARENBERG
 Ediția II

Precedată d'o scrioare a autorului către editor. — Se găsește la toate librăriile din capitală. Prețul 2 lei n. Comandele pentru un număr mai mare de esemplare, se pot adresa la Librăria d-lui *I. Szölyosy*, piața Teatrului, pentru editor.
 Cumpărătorilor de la 20 esemplare în sus, se dă un *rabat de 20%*. — Expediția se face grabnic.

DOCTORUL BLUMENFELD s'a din-locuiesce la Calea Moșilor No. 27 vis-a-vis de Pomu-Verde (Tâmbis).

FRUMUSEȚA!

FRĂGEDIȘA TINEREȚII A PELEI
 Ca mijloc neîntrecut pentru înfrumusețarea peleii s'au recunoscut de tôte damelo cea cercetată de autorități, eșelenta, nevătămătorea și adevărată
RAVISSANTE
 de Dr. **LEJOSSE**, Paris.

Acest mijloc de purificațiunea peleii, recunoscut în tötă lumea, s'a arătat ca cel mai bun și cel mai activ din tôte mijlocele de înfrumusețare spre a depăria sigur pelo de oere, coloritul sbrului, roșea, pete galbene, precum și tôte necurățeniile peleii. **RAVISSANTE** dă peleii o frăgedime a tineretel foarte frumoasă roză-deschisă și ca de catife, face peleii și mânilor alb-lucitor și delicat, este recerită și păstrează peleii fragedă până în vârsta cea mai înaintată.
NALSE FICAT se găsește în Bucuresci numai la d-nu **BRUS**, Farmacia la Speranța.
 PREȚUL: 1 flacon mare 8 fr., 1 flacon mic 5 fr.
 Deposit general la **H. SCHWARZ**, Budapesta Marie Valleriegrasse No. 9.

BAIA MALNAȘ

lângă Tuznad.
 In urma unei aprinderi a șirului spinărei mi s'a paraliat at-fel mânil și piciorle în cât' mi era cu neputință să mă mișc sau să mă întorc în pat. Zăceam nemigat ca un cadavru. Acestă stare dură câte-va săptămâni, când doctorul *J. R.* mă sfătui să vizitez baia Malnaș, căci numai aci mă voiu putea vindeca. Am fost dus acolo și în-trebuințai băile 6 săptămâni. Mă purtaș până la baie, mă lăsaș în ea și tot alții mă scoteaș din ea, căci de și eram numai în vîrstă de 19 ani, și deși odată am fost tare și sănătos, nici că duteam sta pe piciorle, departe d'a putea merge.
 Efectul apeli fu atât de însemnat și minunat, în cât îndată după sosirea mea acasă puteam merge și îndeplini lucrări mai ușore.
 Acum am de gând să mă vizitez și în acest an baia Malnaș pentru a-mi întări cu totul trupul. Îmboldit de recunoștința cea mai curată, mă simt dator a recomanda cu căldură baia Malnaș, 8 ore departe de Brașov, omenimel suferinde.
 Brașov, 15 Maiu 1878. **E. Schunn.**
 In acest an s'a înființat și o cursă zilnică de diligență între Malnaș și Tuznad.

HOTEL WEISS

BRASIOV.
 Sub-semnatul am onôre a înștiința pe Onor. Public voiașior, că am luat asupra-mi acest hotel, și mă voiu sili a satisface atît în privința curăț-niel cât și prețurilor fline.
 Se găseșc odăi de la 60 kr. până la 1 florin.
 Cu deosebită stimă.
Ión Hauptmann
 Antreprenor.

A eșit de sub tipar și se află de vëndare la magazinele de musică ale d-lor *Gebauer* și *Șandrovits*, și la autor:

CANTECUL ROSIORILOR

DE LA VEDE.
 Dedicat Măriei-Sale
DOMNITORULUI ROMANILOR CAROL.
 Poesia de
 Locotenent de stat major **M. C. MANIUDESCU**
 PENTRU VOCE SI PIANO
 de
CAROL PAȘILL jnn.
 Prețul 1 leu 50 bani.

PO-HO rennumită esență japoneză, care vindică îndată ori-ce durere de cap se găseșc la farmaciă d-lui *F. Brus* vis-a-vis de biserica Sărinar.

AVIS
 Prin această am onôre de a înștiința pe onor. public că mi s'a predat din partei casei rennumită:
W. S. WOLF & C-ie
DIN LYON
 vestita și cunoscută prin superioritatea fabricatelor sêle de prima
Prima Mătăsărie și Catifea Neagră
AGENTURA GENERALA
 spre vëndare en detail, pentru tot continen-tul. Contra transmitării sumel respective, expediez aceste fabricate superioare prompt și exact cu precieri originale ale fabricel, în tôte piețele României. Doritorii primesc mostre și prețuri curente franco și gratis.
S. GOLDMANN
 Correspund Românesc. Hamburg.
 Biroul de anunțuri A. Steiner, Hamburg.

A eșit de sub tipar:
MUNCA SI FUNCTIONARISMUL conferință ținută de d. Dim. P. Vio-reanu la Atheneu, și se află de vëndare la toate librăriile.
 Prețul 30 de bani.

SCÂNDURI SI DUSUMELE de fie-care dimensiil de prima calitate pentru lucrul de dulgherie și tâmplărie precum și lemne de construcție se vinde cu preț foarte moderat și fix la depositul meu vis-a-vis de fabrica de tutun.
LESSEL.
 (786-0)

BIBLIOGRAFIE
 La tôte Librăriile se află de vëndare
AL. I. SIBLEANU
OMUL, SERBATORILE, CONSTITUTIA
 și
LEGEA ELECTORALĂ
 Cugetare asupra Cugetărilor d-
N. Crețulescu.
 Prețul 1 leu nou
CARTURABUL și POP
 Prețul 1 leu nou
 Depositu general la Librăria
L. Steinberg.

LIBRARIA SOCEC & C-ie
 A eșit de sub tipar
OSTAȘII NOSTRI
POESII și O SCENĂ ÎN VERSURI
 cu ocaziunea
RESBOIULUI ÎN CONTRA TURCII
 de
V. ALEXANDRI
PREȚUL 50 BANI
 Un profesor de la o academie din Germania reșce a preda lecțiuni în tôte matematici, științele reale și normale pentru băieți cât și pentru fetițe. A se adresa la administrația acestei foi.

CE SE POATE CAPATA PENTRU 3 FRANCI LA DESFACERA SPECIALITATILOR IN PANZARIA LINGERIA DIN VIENA
 Calea Mogoșoiei Palais „Dacia“
 Pentru 5 franci: 1 Pantalon sêu 1 Camison de Pichet de ôrnă.
 Pentru 5 franci: 0 cămașă de Oxford engles.
 Pentru 4 franci 50 bani: 1 păreșc isemne bărbătești.
 Pentru 5 franci: 6 perechi manchete ori ce fason.
 Pentru 5 franci: 6 gulere pentru bărbași de olandă fină.
 Pentru 5 franci: 12 gulere engli., în ori-care fason și marime.
 Pentru 5 franci: 6 păreșci ciorapi patentate.
 Pentru 5 franci: 6 gulere moderne pentru dame, după alegere.
 Pentru 5 franci: 12 batiste albe de până adevărată.
 Pentru 5 franci: 12 batiste bine colorate tivite și spălate.
 Pentru 5 franci: 6 prosôpe de până curată.
 Pentru 5 franci: 6 șervete de masă de până adevărată.
 Pentru 5 franci: 12 șervete albe de ocazi.
 Pentru 5 franci: 1 cămișă modernă, simplă sêu brodată.
 Pentru 5 franci: 2 batiste cu monograme în brodate.
 Pentru 5 franci: 1 batistă franceză în brodată cu dantele.
 Pentru 3-8 franci: 1 corset de damă.
 Pentru 5 1/2 franci: 0 cămașă de noapte de dame.
 Pentru 5 franci: 3 pepturi în brodate pentru cămași de bărbași.
 Pentru 8 franci: 1 fustă de pichet de iarnă.
 Pentru 5 franci: 1 camison modern brodat.
 Pentru 5 franci: 1 fustă de masă colorată cu ciucuri, pentru café.
 Pentru 5 franci: 1 cămașă sêu o pereche de isemne de damă, bogat brodate.
 Pentru 5 franci: 1 fustă costum plisă.
 Pentru 5 franci: 1 bucată Tulpan.
 Pentru 25 franci: 42 de coși — 1 bucată Chifon franțuzesc.
 Pentru 10 franci: 1 bucată Robe d'enfants en laine couleur.
 Pentru 18-24 franci: 1 bucată Tartan engles de 5 coși.
 Pentru 20 franci: 24 coși Pichet.
 Pentru 5-12 franci: 0 Hană sêu o pereche de isemne de lină.
 Pentru 18-25 franci: 1 bucată până de Kumburg, de 36-45 coși.
 Pentru 55-66 franci: 1 bucată până de Belgia de 60 coși.
 Pentru 75-108 franci: 1 bucată până Corona de 58 coși.
 Pentru 115-210 franci: 1 bucată Toile Batiste frances.
 Pentru 12-35 franci: Plapămă de lină foarte fine.
 Afară de articolele menționate se găseșc tot-d'a-una trusouri complete.
 Calea Mogoșoiei Palatul „Dacia“.
 Comăndilela districte înșeșite cu prețul respectiv se vor efectua foarte grabnic conșciincios

ADEVERATE INJECTIUNI SI CAPSULE R I C O R D FAVROT
 Aceste Capsule posedă proprietățile tonice a *Gudronului* adăogate pe lângă acțiunea antiblenoragică de *Copahu*. Ele nu obosesc stomahul și nu provoacă nici diareea nici greț, constituiesc medicamentul prin eșelentă în tratarea bolilor contagioșe a ambelor sexe, scurgeri vechi sêu recente, catare a beșicel și curze-rea fara voie aurinului.
 Pe la finele tratamentului, și când ori-ce durere a dispărut, usul **INJECTIUNU RICORD** tonice și astringente, este mijlocul infailibil de a consolida vindecarea și de a evita întêrcerea.
ADEVERAT SIROP DEPURATIV R I C O R D FAVROT
 Acest sirop este neapart pentru a vindeca cu desevêșire maladiile peleii și pentru a sîrși de a curăți sângele după un tratament anti-sifilitic. El ferosec de tôte accidentele ce pot resulta din sifilis constituțională.
 Publicul, trebue a lepăda, ca contra facere periculôșă tôte medicamentele **RICORD**, care nu voru purta sigiliul **C. FAVROT**.
DEPOSITO GENERAL. — F. Favrot, 102, strada Richelieu, în Paris; In Iassy, Racovits, Konta; Bucuresci, Rissdorfer, Zurner, Theil; Galatz; Tatușechi, Marino Kurlonich; Braila, Petsalis, Kaufmes; Crajova, F. Pohl; Plojești, Schuller; Barlad, Brettner, și în tôte farmaciile.

NOUL ATELIER DE FOTOGRAFIE și PICTURĂ
I. F. MANDI & Comp.
 21, Calea Mogoșoiei 21; vis-a-vis de cofetăria Capșa.
 Se efectuează ori-ce fel de fotografie și pictură, de ori-ce fel de mărime, în modl cel mai nou și elegant aprobat în cel mai înalt grad prin care se oferă un lucru solid frumos cu fidelitatea a naturii.

MARELE MAGAȘIN DE HAINE CONFECTIONATE ȘI ARTICOLE DE MODĂ
A LA BELLE JOSEF
 FURNISORUL
 20, COLȚIUL BULEVARDULUI SI
 Face cunoscut onor. Clientele, că i a sosit pentru sezonul actual mai moderne, fasone elegante croite, dupe
 Costume complete de Fantasie
 Bedingote Hardington
 Jaquette Bosphore
 Sacco Coupe anglaise
 Pardessus Renaissance și diferite alte fasone
PREȚURILE CELE
 Se priimește și comăndi de tôte felurile de haine care se efectuează cu mare promptitudine.
JARDINIÈRE GRÜNBAUM
 CURȚIEI
 MOGOSIOAIEI, CASA GRECENU, 20
 UN MARE și BOGAT asortiment de haine din stofele cele din urma jurnale de Paris și Londra.
 Cămași franțuzesci, albe și colorate
 Lingerie de tôte felurile
 Cravatte Plastron, Régate etc. negre și colorii
 Umbrele și obiecte de fantasie
 Mănuși și tôte lucrurile de modă
MAI MODERATE
JOSEF GRÜNBAUM
 Furnisorul Curții, No. 20 Colțul Bulevardului și Mogoșoiei, Casele Grecenu.
 Typ. Thiel & Weiss, Palatul „Dacia“